

Citat fra artikel fra »Fremskridt« nr. 10, 1976, »Afvikling af tjenestemandspensionssystemet«, af Mogens Glistrup, MF

Ideen med, at der ydes højere skatteyderbetalt alderspension til tidligere offentligt ansatte (tjenestemænd og lignende) end til dem, der har været maskinarbejdere, bogholdere, fiskere eller har haft andet job i den private sektor, stammer fra en tid, hvor klasseinddelingerne var helt anderledes end nu om dage, og hvor samfundet ikke havde råd til at give høje pensioner til alle sine ældre medborgere. Under nutidens forhold må målet derfor være, at alle ældre, der har rundet pensionsalderen, får præcis samme pension.

Det er imidlertid ikke muligt fra den ene dag til den anden at gennemføre princippet, uden at det ville få stærke skadevirkninger for de husstande, som mere aktuelt har indrettet deres levestandard efter tjenestemandspensionssystemet. En 78-årig dommerenke baserer ganske klart med føje sin resterende tilværelse på, at der ikke sker en drastisk indtægtsnedgang for hende. Over for hende at gennemføre princippet om, at hun alene skal have folkepension, vil indebære, at hun ganske værgeløst må udsætte sig for omvæltninger i tilværelsen, der må betegnes som aldeles urimelige i forhold til den besparelse, der herved ville indvindes i skatteyderudgifterne. Det må også erindres, at problemet med til en vis grad at bevare tjenestemandspensionsydelse for de ældste aldersklasser ikke er noget problem, der vil få meget langvarig betydning.

På den anden side ville det være aldeles uacceptabelt og ubegrundeligt at trække opfyldelsen af ligestillingsmålet så meget i langdrag, at man først gennemførte det, når alle nuværende tjenestemænd er døde. Dette ville igen i praksis sige, at vi ville komme frem til omkring år 2030, før vi helt kunne blive tjenestemandspensionssystemet kvit. Det er påkrævet, at vi på et langt tidligere tidspunkt når frem til, at de skattey-

dermidler, som afses til alderspensioner, også fordeles efter et nutidigt ligelighedssynspunkt.

Dette er baggrunden for, at Fremskridtspartiet inddeler de personer, der omfattes af tjenestemandspensionssystemet, i fire grupper og stort set giver de ældste den bedste overgangsordning.

Gruppe 1

Den, der er ansat første gang i tjenestemandstilling efter 1. januar 1976, får overhovedet ingen særlig skatteyderbetalt alderspension ud over den almindelige folkepension. Der henvises til fremskridtsforslag nr. XXIII af 29. oktober 1975.

Gruppe 2

Personer født efter 1918 og stadig i aktiv tjeneste den 1. april 1977 opnår heller ikke nogen tjenestemandspension. Der er ingen juridiske betænkeligheder forbundet hermed. De har ikke nogen kontraktmæssig ret til at opnå større pension end den almindelige folkepension, og offentligt er de underkastet den til enhver tid gældende tjenestemandspension. For denne gruppe vil indkomstskattefjernelsen betyde så umådeligt meget, at de herved opnår rigelig kompensation for den »lønnedgang«, som ligger i, at de til sin tid må affinde sig med den samme folkepension som andre. Når de går på pension, har økonomien været sund så længe, at folkepensionssatserne forventes at være kommet op på et langt højere niveau end hidtil kendt.

Gruppe 3

De tjenestemænd, der er født i 1918 eller tidligere, har i vidt omfang indrettet deres tilværelse på, at de vil få tjenestemandspension, og